

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eberhard Schmeer

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koje nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanja leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga uspostaviti novi raspored letenja?
4. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam neizbježnosti na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Žalba koju je 26. travnja 2017. podnio Lubrizol France SAS protiv presude Općeg suda (peto vijeće)
od 16. veljače 2017. u predmetu T-191/14, Lubrizol France SAS protiv Vijeća Europske unije**

(Predmet C-223/17 P)

(2017/C 221/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Lubrizol France SAS (zastupnici: R. MacLean, *Solicitor*, A. Bochon, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-191/14, Lubrizol France/Vijeće Europske unije jer se odnosi na dva tužbena razloga iz žaliteljeve tužbe pred Općim sudom;
- usvoji oba navedena tužbena razloga kao osnovane;
- izvrši svoju nadležnost presuđivanja o dotična dva tužbena razloga i donese konačnu presudu;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o žaliteljeva dva tužbena razloga koja se odnose na materijalne i postupovne pravne povrede; i
- naloži Vijeću i svim intervenijentima da plate žaliteljeve pravne i druge troškove ovog postupka i sve pravne i druge troškove prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da Opći sud nije u skladu s valjanim pravnim standardom ocijenio način na koji je Vijeće primijenilo relevantan test.

Žalitelj tvrdi da Opći sud nije pravilno i u skladu s točnim pravnim standardima koji se u toj situaciji trebaju primijeniti podvrgnuo navode Vijeća i Komisije relevantnom pravnom testu jer nije primijenio mjerodavne kriterije iz Komunikacije Komisije o autonomnim tarifnim suspenzijama i kvotama (Obavijest 2011/C 363/02⁽¹⁾) prilikom procjene treba li ukinuti autonomnu carinsku suspenziju za BPA.

2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud neovlašteno nadomjestio vlastito obrazloženje onim preuzeo obrazloženje Vijeća i očito iskrivio dokaze.

Na prvom mjestu žalitelj tvrdi da je Opći sud neovlašteno nadomjestio vlastito obrazloženje onim preuzeo obrazloženje Vijeća i Komisije te da je na taj način iznio argument koji je sam po sebi nedopušten u prilog tvrdnji da se roba koju je podnositelj prigovora stavio na tržište može smatrati materijalom koji je jednak ili jednakovrijedan BPA-u ili je njegov zamjenski proizvod.

Na drugom mjestu, žalitelj tvrdi da je Opći sud na očito netočan način ocijenio dokaze koji su značajni za odgovornost podnositelja prigovora da stavi na tržište dovoljno dostupne količine robe koja je navodno usporediva s BPA-om te je na taj način iskrivio jasan smisao dokaza prilikom njihove primjene na ocjenu slučaja u prvostupanjskom postupku.

3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud očito pogriješio u ocjeni mjerodavnih postupaka te pri usvajanju kontradiktorne argumentacije

Žalitelj tvrdi da je Opći sud učinio pogrešku koja se tiče prava jer je presudio da se ovlast Komisije da odbije prigovor zbog postojanja razdoblja odgode odgovaranja bitno duljeg od petnaest radnih dana koji je propisan u Komunikaciji Komisije odnosi samo na prvi kontakt između podnositelja prigovora i društava koja su postavila zahtjev, a ne na naredne komunikacije što je omogućilo Općem sudu da odgodu smatra nebitnom. Na taj način, Opći sud usvojio je kontradiktornu argumentaciju koja se odnosi na narav, djelovanje i uloge različitih stranaka u postupku koji je propisan Komunikacijom Komisije.

⁽¹⁾ SL 2011, C 363, str. 6.

Žalba koju je 4. svibnja 2017. podnio G. X. protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 3. ožujka 2017. u predmetu T-556/16, G. X. protiv Europske komisije

(Predmet C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: G. X. (zastupnik: G.-M. Enache, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine ožalbenu presudu i, slijedom navedenog, poništi spornu odluku tijela za imenovanje;
- nadoknadi imovinsku i neimovinsku štetu koja je nastala zbog te odluke;
- naloži Komisiji snošenje troškova.